

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, v řízení týkajícím se nejasného podání nazvaného „žaloba na obnovu řízení a pro zmatečnost“ ze dne 13. 5. 2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č. j. 5 Nc 20/2002 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

V podání ze dne 13. 5. 2002 žalobce (dále též „stěžovatel“) uvedl, že podává žalobu proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2002, č. j. 5 Nc 42/2001 - 26 a proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 4. 2002, č. j. 1 Co 60/2002 - 33, z důvodů podle § 228 odst. 1 písm. a) a b) a § 229 odst. 1 písm. g) a odst. 3 a 4 o. s. ř., neboť podatelé bylo odepřeno právo jednat před soudem a provést dokazování; napadených usnesení bylo rovněž dosaženo trestným činem.

Krajský soud v Ostravě zjistil, že dne 30. 1. 2002 odmítl usnesením podání S. M. pro neodstranění jeho vad; podání směřovalo zřejmě proti České správě sociálního zabezpečení. Vrchní soud v Olomouci pak dne 17. 4. 2002 toto usnesení potvrdil. Vzhledem k tomu, že

podání ze dne 13. 5. 2002 bylo zcela nekonkrétní, soud usnesením vyzval ustanovenou zástupkyni k odstranění vad. Zástupkyně žalobce však podání nedoplnila tak, aby bylo projednatelné soudem; namítla pouze, že žalobce byl na rozkaz soudců Krajského soudu v Ostravě zatčen, a vyjmenovala jednotlivé články Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, které byly údajně porušeny. Neuvedla však bližší skutkové okolnosti ani důkazní návrhy. Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 25. 1. 2007, č. j. 5 Nc 20/2002 - 18, podání odmítl pro neodstranění jeho vad. Nad rámec rozhodnutí soud uvedl, že pokud by se jednalo o věc podle soudního řádu správního, bylo by podání odmítnuto z důvodu nepřípustnosti návrhu – soudní řád správní připouští obnovu řízení v souladu s § 114 s. ř. s. toliko v jiných případech a žalobu pro zmatečnost neupravuje vůbec.

Proti tomuto usnesení podala zástupkyně žalobce jménem žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítla, že z původního podání bylo zřejmé, že se vztahuje k řízení v důchodové věci. Stěžovatel považoval žalobu za projednatelnou tak, jak ji podal soudu i se všemi navrhovanými důkazy. Rovněž poukázal na to, že nebyl ve věci předvolán a vyslechnut. Proto stěžovatel navrhl, aby usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č. j. 5 Nc 20/2002 - 18, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvodem podané kasační stížnosti je důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; podle tohoto ustanovení lze podat kasační stížnost z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní závěr, popřípadě je aplikován správný právní názor, který je však nesprávně vyložen. Pod tento důvod kasační stížnosti spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem. Pokud stěžovatel namítá, že jeho návrh byl soudem projednatelný, pak Nejvyšší správní soud ztotožnil s názorem krajského soudu, že pouhý obecný odkaz na ustanovení právních předpisů – v daném případě na články Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod – neumožňuje soudu podání přezkoumat. Nejvyšší správní soud tedy neshledal pochybení krajského soudu v tom, že žalobu odmítl pro neodstranění vad podání podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Ztotožnil se i s názorem krajského soudu uvedeným nad rámec rozhodnutí, že institut obnovy řízení lze v řízení podle soudního řádu správního uplatnit toliko v zákonem vymezených případech – tj. v souladu s § 114 s. ř. s. pouze v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věci politických stran a hnutí i s názorem, že žaloba na zmatečnost není institutem správního soudnictví. Pokud jde o přesvědčení žalobce, že měl být „předvolán a vyslechnut“, pak Nejvyšší správní soud ve skutečnosti, že krajský soud před odmítnutím podání, jehož vady nebyly odstraněny, nenařídil jednání, neshledal vadu řízení. Pokud totiž nebylo podání způsobilé projednání, nebylo tedy důvodu, aby soud nařizoval jednání.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší. Stěžovateli byla pro řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti ze dne 21. 2. 2007 a 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3, § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyni žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

